

de ikke medføre en saadan større Legemsbestadigelse, saa er det deraf en Conseqvent, at ogsaa Straffen for Secundanterne ikke betinges af, at saadanne større Legemsbestadigelser indtræde; men nogen anden Forandring er der formeentlig ingen Grund til at gjøre i Bestemmelserne i det oprindelige Lovudkast, og det er derfor, at jeg har stillet mit Ændringsforslag, som altsaa holder sig til det oprindelige Lovudkast, med Undtagelse af, at det indsætter den Forandring deri, som er en Følge af Afstemningen ved 2den Behandling, hvorefter Queller ubetinget ere strafbare, og hvorved man undgaaer den mindre rimelige Bestemmelse, at Secundanternes Strafbarhed skulde indtræde, blot fordi den ene Quellant tilføjer den Anden en større Legemsbestadigelse. Jeg haaber derfor, at det ærede Thing vil stemme for mit Underændringsforslag til Nr. 23, ligesom min ærede Ven for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) erklærede, at han foretrak mit Underændringsforslag for Hovedændringsforslaget. Jeg skal dernæst blot tillade mig nogle faa Bemærkninger i Henseende til nogle af de andre Ændringsforslag. Jeg maa saaledes stærkt anbefale det ærede Thing at vedtage den Redaction, der er Gjenstand for Forslaget Nr. 27, og hvorved § 234 faaer en saadan Affattelse, at man undgaaer de Ulemper, som jeg paapegede ved 2den Behandling, og giver Domstolene det videre Spillerum, man i den Henseende maa ønske. Derimod maa jeg, ligesom flere foregaaende Talere, paa det Bestemteste udtale mig imod Forslaget under Nr. 24. Hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) med Hensyn til det Forslag har bemærket, er vistnok ingenlunde bleven svækket ved det, der blev anført af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Smod den Bemærkning af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at der var den Forskjel mellem de i § 216 omhandlede Fornærmsler og andre Fornærmsler, at her paalaa Beviisbyrden den Anklagede, medens ellers det Offentlige, Anklageren, maatte føre Beviset — anførte det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, at det jo var Noget, som den Anklagede isorveien maatte overveie. Dette er

imidlertid en Bemærkning, som aabenbart aldeles ikke rammer Sagen. Det er klart, at det er Noget, man ved enhver Forseelse kan sige, at Vedkommende isorveien skal have overveiet, hvad han gjør, men derfor bliver det jo ligesuldt sandt, at der er den aldeles bestemte Forskjel mellem de omhandlede Slags Fornærmsler, at her maa den Anklagede selv føre Beviset for sin Ustyd, medens det ellers paahviler det Offentlige at føre Beviset, og at man kan komme i det Tilfælde at maatte dømmes Fornærmeren, uagtet der er stærk Formodning for Vestlydningens Sandhed. — Dette kan, naar Straffen er Mulct, allerede være haardt nok, men naar den skulde bestaae alene i Fængselsstraf, vilde det aabenbart være i høieste Grad ubilligt. Det ærede Medlem kom saa med en Bemærkning, som var i høi Grad karakteristisk, nemlig, at man havde den Udvei, at man kunde betegne sin Modstander saaledes eller vælge saadanne Udtryk, at man ikke kom til at staae til Ansvar, skjøndt Betegnelsen eller Udtrykkene dog vare lige ærekrænkende. Denne Ytring forekommer mig som sagt i høi Grad karakteristisk, og jeg troer, at den giver en meget god Veiledning til en Opfattelse af Ændringsforslaget. Jeg troer, at den viser, at Forslagets Hensigt er at begunstige dem, som have Bane og Færdighed i, eller hrem naturlige Evner og Uddannelse have givet Dygtighed i at vælge deres Udtryk paa en saadan Maade, at de indeholde tilstrækkelig Dnsftab mod dem, de angribe, men som siktrer Angriberen mod Ansvar for Loven. Det forekommer mig imidlertid ikke at være Opgaven for Lovgivningen at begunstige en saadan Trafik, eller paa nogen Maade at opmuntre dertil, men at man langt hellere skal have Medlidenshed med den, der aabent og frit udtaler sig paa saadan Maade, at han kommer til at staae til Ansvar derfor. Naar det samme ærede Medlem dernæst med Hensyn til, hvad der var blevet bemærket af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, anførte, at naar det var en Lægmand, som saaledes havde gjort sig skyldig i større eller grovere Injurier, saa vilde Domstolene nok tage Hensyn dertil, saaledes at de af den Grund anvendte § 217 istedetfor 216, saa er det No-